

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا آمَوَلُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ

أَجْرٌ عَظِيمٌ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَا نَحَلَ وَالِدٌ وَوَلَدًا مِنْ نَحْلِ أَفْضَلَ مِنْ أَدَبٍ حَسَنِ

CAMİ-ÇOCUK BULUŞMASI

Muhterem Kardeşlerim!

Peygamberimiz(s.a.s.), Amcasının oğlu Abdullah'ı bineğinin arkasına bindirmiş yol alırken, bir yandan onunla sohbet ediyor ve şöyle diyordu: **“Yavrum, sana bak ne öğreteceğim: Allah'ın hakkını koru ki, O da seni korusun. Allah'ın hakkını koru ki, O'nu her daim yanında bulasın. Bir şey isteyeceğin zaman Allah'tan iste; yardım dileyceğin zaman Allah'tan yardım dile. Şunu bilmelisin ki, bütün varlıklar sana bir konuda yardım etmek üzere bir araya gelseler, Allah'ın senin hakkında karar verdiğinden başka yardımda bulunamazlar. Yine sana bir konuda zarar vermek üzere elbirliği etseler, Allah'ın senin için takdir ettiğinden başka bir zarar veremezler.”**¹ diyordu. Küçük bir çocuğa *ibadetin, kulluğun* özünü böyle anlatıyordu şefkat peygamberi Efendimiz(s.a.s.). Şartlar ne olursa olsun, Rabbi ile arasındaki bağı koparmamayı öğütüyordu.

Kardeşlerim!

Efendimiz, meclisinde ve mescidinde çocukların bulunmalarına izin vererek onlara kendisini dinleme ve örnek alma fırsatı tanımıştır. Kutlu Nebi, dini öğretmek ve ibadet etmek gibi ciddi işlerle meşgulken bile, çocukların bu ciddiyeti bozması endişesini taşımamış, onları ilim ve ibadet ortamının dışında bırakmamıştır. Onların çocukça davranışlarını hoş görmüş, hataları sebebiyle onları mescidin dışına çıkarmamıştır. Öyle ki, bir gün hutbe okurken torunları Hasan ve Hüseyin'in düşe kalka mescide girdiklerini görünce dayanamamış, minberden inip onları kucağına aldıktan sonra tekrar minbere çıkmış ve şöyle

buyurmuştur: **“Allah, ‘Mallarınız ve çocuklarınız imtihan vesilesidir’² derken ne kadar doğru söylemiş! Şu iki yavrunun düşe kalka yürüyüşünü görünce dayanamadım da, sözümü keserek onları kucağıma aldım.”**³ Merhamet ve şefkat bunu gerektirir değil mi?

Değerli Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz'in bu tavrı, çocuklar ile kurduğu sevgi ve merhamet dolu ilişkiyi ibadet eğitiminde de benimsediğini göstermektedir. Çocuğun horlanarak kovulduğu, sesi çıktığında azarlandığı, soru sorduğunda terslendiği bir mescide tazelik gönlünün ısınması nasıl mümkün olabilir ki? Çocuğun ibadeti sevmesi ve benimsemesi, öncelikle ibadet eden büyüklerle aynı ortamı paylaşması ve orada bulunduğu için dolayı taltif görmesi ile mümkün olacaktır.

Çocuklarımızın Allah'a kulluk bilinci, ibadet aşkı ve mescit sevgisiyle büyümesini istiyorsak geliniz; hem gönüllerimizi hem mescitlerimizi onlara açalım. Onların yüreklerine iman mayası çalalım. Yavrularımızın ruhunu camide doyuralım. Kalplerine Allah'ın ve Resulü'nün sevgisini koyalım. Kur'an'ı öğretilim, İslam'ı sevdirelim. Cennet çiçeği çocuklarımızı, adeta birer cennet bahçesi olan camilerimizle buluşturalım. Onları dinî terbiye ile yetiştirelim. Resulullah Efendimiz'in şu öğüdünü hatırımızdan çıkarmayalım:

“Hiçbir baba, çocuğuna güzel terbiyeden daha üstün bir hediye vermiş olamaz.”⁴

Kardeşlerim!

Peygamberimiz döneminde çocukla cami arasındaki bu sıcak ilişkinin tekrar yoğun bir şekilde yaşanması amacıyla, Başkanlığımız, **“Cami-Çocuk Buluşması”** adı altında bir kampanya başlatmıştır. Bu kampanya aracılığıyla yavrularımızın camiye şenlendirmeleri ve bütün ayrıntılarıyla camilerimizi tanımaları sağlanacaktır. Bu noktada tüm görevlilerimizin ve cemaatimizin duyarlılığını beklemekteyiz. Unutmayalım ki; camilerimizin imarı, sahip olduğumuz çocuklarımızın manevi imarıyla gerçekleşebilir.

Hazırlayan ve Redaksiyon:

Din Hizmetleri Genel Müdürlüğü

² Enfâl 8/28.

³ Tirmizî, Menâkıb, 30; Nesâî, Cuma, 30.

⁴ Tirmizî, “Birr”, 33.